

(/users/ojvind-fritjof-arnfred)

Af **Ojvind Fritjof Arnfred**
(/users/ojvind-fritjof-arnfred)

Skribent
18 maj.17

ANMELDELSE

FRYDEN AF ANDREAS PEDERSEN (/ANMELDELSER/FRYDEN-AF-ANDREAS-PEDERSEN)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/fryden-af-andreas-pedersen&title=Fryden af Andreas Pedersen](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/fryden-af-andreas-pedersen&title=Fryden+af+Andreas+Pedersen))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/fryden-af-andreas-pedersen&status=Fryden af Andreas Pedersen+https://litteratursiden.dk/anmeldelser/fryden af andreas-pedersen](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/fryden-af-andreas-pedersen&status=Fryden+af+Andreas+Pedersen+https://litteratursiden.dk/anmeldelser/fryden-af-andreas-pedersen))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/fryden%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/fryden%23comment-form) for at skrive kommentarer

Andreas Pedersens digtsamling, som vandt Blixenprisen 2017 for årets litterære talent, er en yndefuld rumsteren i erindringen og et dybt kærlighedsbrev til familien.

Bogomslag er lidt som hoveddøre: De er det første man møder og tager fat i for at træde ind til resten. Nogen står på klem, andre er låst med syv nøgler og et skilt med en bister hund på. Andre har en lille måtte liggende på trappen, hvor det står "velkommen". Hvis Andreas Pedersens debutsamling, som er udkommet på forlaget Gladiator, og som

allerede er ude i sit andet oplag, var en dør, tror jeg den ville den være en japansk *Shōji* – én af de der rispapirvæge som definerer rummene, men som samtidigt lader lyset skinne igennem fra det ene til det andet.

Selve bogobjektet er meget yndeligt i en varm guldfarvet paperback med seks enkelte tegn i asiatisk stil, som fylder det meste. Titlen og forfatterens navn er trykt nederst på forsiden, tilsyneladende uden at ville gøre alt for meget væsen af sig, ikke desto mindre træder de tydeligt frem som en kontrast til tegnene, der er frihåndsmålet med pensel. Det gullige papir digtene er trykt på er på én gang let og kraftigt, ligesom de tekster der står på dem.

Layoutet er en helt perfekt spejling af tonen i digtene, hvor Pedersen dypper sin pensel i stemninger og relationer med et sprog som på én gang er ungt og gammelt, som eksempelvis i dette digt (s. 37) som jeg læser som et indblik i et computerspillende ungt menneskes inderste tanker og følelser:

"Man skænker mig et jag, så vi kan tænke anderledes, mig og katten, når vi tænker på life (...) min krop er som vinden og selv når den er stille, er den forjaget".

Digtsamlingen holder i det hele taget en noget nær perfekt balance mellem det gamle og det unge. Både i stilen, formen og tematikken drejer det sig om jeg-personens familie, både skildret som konkrete relationer og som historier der foregår i tidligere generationer. Det er særligt let at få øje på i anden halvdel af samlingen, hvor tekstens udtryk nærmer sig en novelles, men det er hele tiden nærværende, også i den mere udfordrende første del.

Andreas Petersens "*Shōji*" står elegant i skellet mellem ungt og gammelt, samtidigt med at den håndterer berørings- og brudfladerne mellem individ og familie og mellem stilhed og larm. Hele tiden med en delikat sprødhed, både når nogen bærer en valmue og når nogen drømmer om at "lave en Tyson".

Samlingen kan både læses ud i et, som en roman eller en novelle, eller plukvist med vægt på særlige digte. På begge måder er den, virkelig, en bog man kan fryde sig over!

Internal links

[Andreas Pedersen \(/forfattere/andreas-pedersen\)](#)

[Fem forfattere på shortlisten til debutantpris \(/artikler/fem-forfattere-pa-shortlisten-til-debutantpris\)](#)

Bøger af Andreas Pedersen